

служеха на капитала, отъ тѣхъ по-добри нѣмаше, — изправи се пламено Александъръ. Инженерътъ махна повелително съ ржка:

— Чакай да се изкажа де!... И само, казвамъ, силната ржка на единъ честенъ, компетентенъ и патриотиченъ водачъ ще постави всѣкиго на мѣстото му...

— Или, сдруги думи, всичко да служи на капитала... — поясни Асександъръ.

— Всичко ще се върши въ името на нацията...

— А нацията ще служи на капиталиститѣ...

— Стига съ твоитѣ капиталисти! — крѣсна сърдито инженерътъ. — Въ болшевишка Русия нѣма капиталисти и пакъ всичко е подчинено на държавнитѣ интереси...

— Но болшевишката държава не служи на капиталиститѣ и експлоататоритѣ, а на социалистическото строителство...

— Служи... — проточи презрително инженерътъ. — Служи да изгладнява нещастния руски народъ...

— А кой строи днесъ?... — Изправи се Александъръ и замахна съ ржце. — Кжде само нѣма безработица?... Въ Съветския съюзъ!... Само въ Съветския съюзъ!... А кой прави изведнажъ поръчки за единъ милиардъ долари?...

— Пакъ Съветския съюзъ! — извика възторжено Маринъ.

— Вие, — обърна се зачервенъ отъ ядъ инженерътъ, — сте малки и трѣбва да се учите още много...

— Не ни позволява буржуазията...

— Какъ не ви позволява?

— Ето тъй... Мене ме изключиха съ право